

nødvendigt her at begrænde det med dette Ændringsforslag.

Winther: De Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaae ud paa at sætte de forskjellige Retter paa lige Fod, undtagen forsaavidt at Levestedernes forskellige Dyrhed medfører, at der gives de Kjøbenhavnske Assessorer et Tillæg, hvorfra de i Viborg udelukkes. Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har ogsaa søgt at sætte disse Retter paa lige Fod, men han har gjort det paa en saadan Maade, at der derved paaføres Staten en Meerudgift, idet han ved at stille sine Forslag har taget andre Hensyn end dem, som efter min Formening alene bør komme i Betragtning, nemlig Levestedernes forskellige Dyrhed. Dette med Hensyn til det principale Forslag saavel af ham som af mig.

Derfor Medlemmerne ved de forskellige Retter skulle sættes paa lige Fod, og det ikke kan skee paa den af mig foreslaaede Maade, vil jeg foreslaae, at man lader Tillæget af de 200 Rd. om Aaret til Assessorerne i Kjøbenhavn falde bort; men jeg vilde dog helst ønske, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. G. Larsen) tog sit principale Forslag tilbage, og saa kunde man holde sig til det af mig stillede principale Forslag, der er en Mellemting mellem Regjeringens og den ærede Rigsdagsmands Forslag. Den af mig foreslaaede Ændring giver nemlig Assessorerne i Viborg en Fordeel, uden at det koster Staten mere, idet den tillægger dem, hvis de blive forflyttede til Kjøbenhavn, ikke alene den Gage, som tilkommer dem ifølge Tjenestetid, men tillige et Tillæg formeddelt Kjøbenhavns større Dyrhed som Levested. Jeg antager, at de Viborgske Assessorer, naar der var sikret dem den Fordeel at kunne faae dette Tillæg til hvilken som helst Tid de forflyttedes til Kjøbenhavn, saa vilde med større Laalmodighed vente i Viborg, inden de søgte Forflyttelse. Forøvrigt er Forslaget, med Undtagelse af dette ene Punkt, ikke andet end en Omredaction af Ministeriets Forslag.

Hvad mit subsidiaire Forslag til § 1 angaaer, saa gaaer det i samme Retning, og tager ikke Hensyn til Forflyttelse for Asses-

forerne fra Kjøbenhavn og til Viborg, fordi jeg troede, at den Bedkommende selv maatte see, om han kunde være tjent dermed eller ikke, naar han søgte en Forflyttelse derhen. Skulde det Tilfælde indtræffe, at det var uønskeligt, at en særdeles dygtig Mand blev flyttet derover, saa tvivler jeg ikke om, at Ministeriet ved en Henvendelse til Rigsdagen om et personligt Tillæg for ham, vil kunne opnaae det Fornødne i saa Henseende.

Hvad de Forslag angaaer, jeg har stillet til § 2, saa gaae de ud paa, at de første Ord af Paragraphen, som gjøre Forskiel mellem de surnummeraire og de virkelige Assessorer, skulle udgaae. Jeg er ogsaa af den Mening, at der ikke er nogen Grund, til ikke at lade de Mænd, som have udført samme Slags Arbejde som de virkelige Assessorer, nyde Godt af den Tjeneste, som de i saa Henseende have udført, forsaavidt Taler er om at give Alderstillaag.

Det subsidiaire Forslag gaaer ud paa, at, hvis man ikke bortkaster Begyndelsen af Paragraphen, saa skulde der længere hen i Paragraphen indskydes de Ord: „af de nærværende Assessorer“, for at betegne, at det Omhandlede er noget aldeles Forbigaaende, som ikke kan komme tilbage i Fremtiden.

Forsaavidt som der ved disse Forslags Vedtagelse skulde beredes Regjeringen nogen Art af Banskælighed, som vi maaskee ville høre af den ærede Minister, saa sætter jeg ikke større Pris paa dem, end, at jeg agter at tage dem tilbage.

Alberti: Jeg har stillet et Ændringsforslag til § 1, som kun gaaer ud paa en yderligere Forklaring af den Bestemmelse, som forekommer deri, at der skal tillægges Justitiarius ved den Kjøbenhavnske Overret 400 Rd. til en Medhjælper. Dette er ikke noget Nyt, da denne Embedsmand hidtil har været gageret med 2,600 Rd. og 400 Rd. til en Medhjælper, men denne Medhjælper er ikke en Medhjælper ved Justitiarii Embede som saadant; thi Medhjælperen bruges til et ganske særegent Hverv, nemlig til at staae Justitiarius bi med Revisionen af de extraordinaire Skifter. Udenfor Kjøbenhavn henligger saadanne